

Я пам'ятаю...

Мій прадід, Драполок Валентин Андрійович, був учасником Другої світової війни. Пам'ять про подвиг прадіда назавжди залишиться в наших серцях. Є в нас традиція – 9 травня діставати нагороди прадідуся. Цей день того далекого 1945 року став найголовнішим святом для прадіда. Усі нагороди він беріг і пишався ними. Тепер так само їх бережу я і пишаюся ними.

Головна нагорода – це орден Вітчизняної війни, яким нагороджувалися за хоробрість, стійкість і мужність. Також мого прадіда було нагороджено медаллю «За перемогу над Німеччиною». За вмілі,

ініціативні й сміливі дії, змішані з ризиком для життя його нагородили медаллю «За бойові заслуги». Мій прадід брав участь в обороні Ленінграда, за що був удостоєний медаллю «За оборону Ленінграда».

Мій прадід – один із мільйонів, хто не жалів життя заради Батьківщини. Їхні подвиги творили наше майбутнє...